

Diena kā varavīksne

(literārā pasaka)

Reiz dzīvoja kāds lapsēns, kura vārds bija Pūciņš. Pūciņa vienīgais sapnis bija izjust, kā būtu, ja viņš kļūtu par varavīksni.

Pūciņš vienmēr meklēja dažādus veidus, kā kļūt par varavīksni. Bet neviens no šiem veidiem nenostrādāja. Tomēr Pūciņš tāpat centās un centās. Līdz kādu dienu, pastaigājoties pa mežu, viņš saklausīja divus vilkus runājam. “Tu esi dzirdējis par to lāci?” teica pirmais vilks. “Nē,” atbildēja otrais vilks, “kas viņš tāds ir?”. “Viņš ir burvis, kurš var piepildīt vienu no tavām vēlēsām!” teica pirmais vilks. Pūciņš, to izdzirdējis, uzreiz pieskrēja pie vilkiem un izprasīja pilnīgi visu par šo lāci. Uzzinot šī lāča atrašanās vietu, Pūciņš nekavējoties devās ceļā. Nonācis pie lāča, Pūciņš izklāstīja lācim savu vēlēšanos. Lācis piepildīja Pūciņa vēlēšanos, bet brīdināja Pūciņu, ka būt par varavīksni nevar vairāk kā dienu, citādāk paliks uz mūžīgiem laikiem par varavīksni. Lapsēns to atcerējās. Kļūdams par varavīksni uz vienu dienu, viņš izjuta katras krāsas spēku. Pūciņš bija pārlaimīgs, viņš redzēja visu pasauli. Viņš varēja darīt, ko vien sirds vēlas. Pūciņa sapnis bija piepildījies.

Viņš bija laimīgs, un nu viņš gribēja tikt atpakaļ pie savas ģimenes, tādēļ kļuva atkal par lapsēnu un devās mājās.

Rihards Bucenieks, A.Eglīša Ļaudonas vidusskola, 6.klase